

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010443
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010443.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., na neverejnom zasadnutí dňa 24. mája 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného W. F. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1Nt/16/2021 zo dňa 08.04.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného W. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 1Nt/16/2021 zo dňa 08.04.2022 predsedníčka senátu Okresného súdu Zvolen podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s použitím § 394 ods. 1 Tr. por. zamietla návrh odsúdeného W. F., nar. XX.XX.XXXX, toho času v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/172/2014 zo dňa 25.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/37/2015 zo dňa 10.06.2015.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 08.04.2022, ktorú písomne odôvodnil jednak sám podaním doručeným okresnému súdu dňa 26.04.2022, ako aj prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.05.2022. Poukázal na odlišné stanovisko JUDr. N. I. v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 45/2021 zo dňa 29.01.2021, ktoré považoval za novú skutočnosť, odôvodňujúcu povolenie obnovy konania. Ďalej uviedol, že poškodená mala panický strach pred svojim druhom a páchatelom, kým tento bol na žive. Keďže tento umrel, poškodenú pohltilo jej svedomie, pretože obvinili a odsúdili inú osobu ako páchatela.

Okrem toho uviedol, že podstatou odlišného stanoviska sudcu Ústavného súdu SR JUDr. N. I. je s poukazom na relevantnú judikatúru Ústavného súdu ČR napr. vo veci sp. zn. III. ÚS 2731/14, podľa ktorej „prehlásenie obete trestného činu, ktorým poprela pravdivosť jedinej usvedčujúcej výpovede, z hľadiska posudzovania dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy je potrebné hodnotiť zásadne ako skutočnosť skôr neznámu v zmysle ust. § 278 ods. 1 Trestného poriadku“ názor, podľa ktorého pokiaľ poškodená ako kľúčový svedok sa diametrálne odchyľuje od svojej výpovede v pôvodnom konaní, je povinnosťou súdu v rámci konania o povolení obnovy konania túto osobu vypočuť.

S poukazom na odlišné stanovisko JUDr. N. I. odsúdený považoval za skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznámy práve prehlásenie poškodenej, ktorá za páchatela skutku, z ktorého bol uznaný vinným odsúdený a bol mu uložený trest, označila niekoho iného a preto je potrebné takéhoto svedka vypočuť. V tomto smere nič nemení na tom ani skutočnosť, že poškodená bola v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1Nt/10/2019 vypočutá a po vyhodnotení tohto dôkazu obnova konania vo veci 3T/172/2014 nebola povolená.

Za nesprávny považoval aj postup súdu prvého stupňa, ktorým odmietol vykonať výsluch ním navrhnutých svedkov W. F. a E. F. (brata a matky odsúdeného) len preto, že títo svedkovia sa o

údajnom páchatelovi skutku vo veci 3T/172/2014 dozvedeli len sprostredkovane od poškodenej A. F., ktorá po celú dobu spoločne s odsúdeným sa snaží o zmenu pôvodného rozhodnutia súdu v prospech odsúdeného.

K záveru súdu prvého stupňa o tom, že okresný súd vo veci 3T/172/2014 vinu odsúdeného nezaložil len na jednom dôkaze, ale na súbore viacerých dôkazov, uviedol, že rozhodnutie o vine bolo založené na súbore nepriamych dôkazov, pretože žiadny priamy dôkaz (priznanie odsúdeného, výpoveď poškodenej, výpoveď svedka H., absencia doličnej veci, ktorou mali byť spôsobené zranenia poškodenej) k dispozícii nebol a práve preto mal súd prvého stupňa k jedinému priamemu dôkazu - prehlásenie poškodenej pristupovať bez predsudkov a odmietania a hodnotiť ho rovnako ako ostatné dôkazy bez ohľadu na to, či vinu odsúdeného preukazuje alebo nie.

Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Odsúdený W. F. bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/172/2014 zo dňa 25.03.2015 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov nepodmienečne s poukazom na § 47 ods. Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2To/37/2015 zo dňa 10.06.2015 odvolanie W. F. zamietol, čím sa stal odsudzujúci rozsudok právoplatným dňom 10.06.2015.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 22.07.2021, doplneným podaním zo dňa 29.10.2021, zo dňa 06.12.2021 a zo dňa 10.03.2022 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.03.2019 podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci 3T/172/2014 s odôvodnením, že v danej veci je nová skutočnosť, ktorá jemu a ani súdu známa v čase pôvodného konania nebola, a to výpoveď svedkyne - poškodenej A. F., ktorá za páchatela skutku označuje bývalého druha S. Z.. Ako nové dôkazy označil aj svedkov W. F. a E. F., ktorým sa poškodená mala zdôveriť, že skutok spáchal jej bývalý druh S. Z.. Okresný súd uznesením sp. zn. 1Nt/10/2019 zo dňa 07.08.2019 návrh zamietol. Voči predmetnému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3Tos/86/2019 zo dňa 02.10.2019 ako nedôvodnú zamietol. Proti uzneseniu krajského súdu podal odsúdený ústavnú sťažnosť, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 45/2021 zo dňa 29.01.2021 odmietol.

Zároveň apeloval na odlišné stanovisko ústavného sudcu N. I. v uznesení Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 45/2021 zo dňa 29.01.2021, ktorý zastal názor, že pokiaľ poškodená, ktorá v pôvodnom konaní odmietla označiť páchatela trestného činu, no s odstupom času páchatela trestného činu označuje, a to osobu odlišnú od odsúdeného (za páchatela skutku označuje svojho bývalého druha, ktorý už zomrel), je daný dôvod túto poškodenú vypočuť, preveriť dôvody a motivácie tohto doplnenia výpovede a vylúčiť prípadné zisťné motívy, ktoré by mohli pripadať do úvahy. Poukázal tiež na právnu vetu vyslovenú v rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2731/14 v znení, že prehlásenie obete trestného činu, ktorým poprela pravdivosť jedinej usvedčujúcej výpovede, z hľadiska posudzovania dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné hodnotiť zásadne ako skutočnosť skôr neznámu. Odlišné stanovisko odsúdený považoval za novú skutočnosť, súdu skôr neznámu, a preto mal za to, že je daný dôvod na povolenie obnovy konania. V rámci konania o povolení obnovy konania navrhol vypočuť poškodenú A. F., W. F. (brat odsúdeného) a E. F. (matka odsúdeného).

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Sťažostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že odlišné stanovisko jedného zo sudcov Ústavného súdu SR (JUDr. N. Straku) nie je zaväzujúce ani v posudzovanom prípade a ani všeobecne vo vzťahu rozhodovacej činnosti iných súdov. Záväzné je len konečné rozhodnutie - uznesenie Ústavného súdu, ktorým však bola ústavná sťažnosť odsúdeného ako zjavne neopodstatnená odmietnutá. Odlišné stanovisko nepredstavuje ani novú skutočnosť či dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože sa jedná len o vyslovený právny názor jedného zo sudcov Ústavného súdu, ktorý nielenže nie je záväzný, ale s posudzovanou trestnou vecou, ktorú sa snaží odsúdený procesne obnoviť, nesúvisí, respektíve tento názor nemôže mať žiadny dopad na skutkový stav vo veci 3T/172/2014. V zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. sa skutočnosťami a dôkazmi v rozumejú len také skutočnosti a dôkazy, ktoré existovali už v čase konania, ktoré sa má obnoviť (3T/172/2014) a súdu takáto skutočnosť/dôkaz nebola známa, pričom v tomto prípade sa jedná len o nedávno vyjadrený právny názor, ktorý v čase rozhodnutia súdu vo veci 3T/172/2014 neexistoval. Opätovný výsluch poškodenej odmietol vykonať, keďže jej výsluch už bol vykonaný v konaní vedenom pod sp. zn. 1Nt/10/2019 a po vyhodnotení tohto dôkazu obnova konania vo veci 3T/172/2014 nebola povolená. Z obdobného dôvodu odmietol vykonať aj výsluch W. F. a E. F., pretože s týmito navrhovanými dôkazmi sa už vysporiadal v rozhodnutí sp. zn. 1Nt/10/2019 zo dňa 07.08.2019, s ktorého odôvodnením sa stotožnil aj v prejednávacom konaní, a teda že navrhovaní svedkovia sa o údajnom páchatel'ovi skutku vo veci 3T/172/2014 dozvedeli len sprostredkované od poškodenej A. F., ktorá po celú dobu spoločne s odsúdeným sa snaží o zmenu pôvodného rozhodnutia súdu v prospech odsúdeného. Zdôraznil, že v zmysle odôvodnenia pôvodného rozhodnutia súdu 3T/172/2014, súd vinu odsúdeného nezaložil len na jednom dôkaze, ale na súbore viacerých dôkazov. Navyiac v danom prípade nejde o zmenu výpovede poškodenej, pretože táto rovnako aj v pôvodnom konaní za páchatel'a neoznačovala odsúdeného tak, ako je to v rámci tohto konania o povolení obnovy konania.

S týmito dôvodmi sa stotožňuje aj krajský súd, pričom dodáva, že v konaní o povolení obnovy konania zo strany odsúdeného neboli navrhnuté také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré má na pamäti ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por., hoci konanie o povolenie obnovy sa v zmysle zákona obmedzuje výlučne len na riešenie otázky, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré predpokladá citované ustanovenie zákona vo vzťahu k výrokom, ktorých sa môže obnova týkať. Odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu SR JUDr. N. I. ani výsluch navrhovaných svedkov nemožno považovať za novú skutočnosť či dôkaz v

zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného. Vina odsúdeného nebola v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/172/2014 založená na jednom dôkaze, ale na základe ucelenej nite viacerých nepriamych dôkazov. Sťažnostný súd preto dospel k záveru, že odsúdeným navrhnuté dôkazy nie sú takej dôkaznej sily, aby v spojení s dôkazmi už skôr vykonanými, vzhľadom na ich komplexnosť, rozsah, silu, a z toho vyplývajúcu celkovú dôkaznú hodnotu, mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp. ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Vzhľadom na vyššie uvedené považoval krajský súd záver prvostupňového súdu o tom, že odsúdeným nebol produkovaný nový dôkaz, súdu skôr neznámy dôkaz alebo skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr. por., ktorý by odôvodňoval obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/172/2014, za správny.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.